

Propis ismijavanja sa vjerom i njenim sljedbenicima

[Bosanski – Bosnian – بوسني]

www.islamqa.info

Prijevod:

Mersed Suljkanović

Revizija:

Ersan Grahovac

2014 - 1435

IslamHouse.com

﴿ حكم الاستهزاء بالدين وأهله ﴾

« باللغة البوسنية »

موقع الإسلام – سؤال وجواب

ترجمة:

مرثد سوليكانوفيتش

مراجعة:

أرسان غراهوفاتس

2014 - 1435

IslamHouse.com

Propis ismijavanja sa vjerom i njenim sljedbenicima

Pitanje:

Kada čovjek kaže drugome: „Prouči nešto na ovaj uređaj kako bi proradio.“, ili „Jer si proučio na ovaj uređaj ne radi.“, sa ciljem ismijavanja, da li se u tom slučaju takav govor ubraja u ismijavanje sa ajetima ili je to ismijavanje sa osobom? I koja su pravila prilikom određivanja oblika ismijavanja? Allah vas sačuvao.

Odgovor:

Hvala Allahu,

Ismijavanje ili omalovažavanje može biti od djela velikoga kufra koje izvodi iz vjere, a može biti od djela velikog grijeha, a u nekim slučajevima može imati obilježje oboga.

1. Od oblika ismijavanja sa kojima se ismijava Allah, Kur`an ili Poslanik, sallallahu `alejhi ve sellem, je od djela kufra koje izvodi iz vjere, kao što na to ukazuje govor uzvišenog Allaha: ***A ukoliko ih upitaš reći će mi smo se samo pričali i zabavljali se. Reci: „Zar se niste Allahu i Njegovim riječima i Njegovom Poslaniku rugali?“ Ne pravdajte se, postali ste nevjernici***

nakon vašeg vjerovanja. (et-Tevba, 65-66), i po pitanju ovoga su složni svi islamski učenjaci.

2. U slučaju kada se neko ismijava sa određenom osobom ili nekim njegovim čisto dunjalučkim radnjama, to je djelo velikoga grijeha, u tom pogledu je govor Uzvišenog Allaha: ***O vjernici, neka se muškarci jedni drugima ne rugaju, možda su onī bolji od njih, a ni žene drugim ženama, možda su onē bolje od njih.*** (el-Hudžurat, 11.)
3. Što se tiče oblika kada je moguće da bude djelo nevjerstva ili velikoga grijeha to je u slučaju kada se ismijava sa nekim muslimanom zbog njegovog pridržavanja za vjeru i njegovog izgleda i usklađenosti sa Sunnetom. U ovom slučaju ukoliko se ismijava zbog njegovog pridržavanja za vjeru tada je djelo nevjerstva koje izvodi iz vjere, a ukoliko se ismijavanje vraća na samu ličnost te osobe, jer je npr. po shvatanju toga on nije dostojan da se ponaša kao neko ko se pridržava vjere, ili da svojim pridržavanjem pretjeruje u primjenjivanju Sunneta u onome za što smatra da ne ukazuju na to šerijatski dokazi, u tom slučaju je djelo velikoga grijeha jer je ismijavanje sa ličnošću te osobe, a ne sa vjerom.

Upitan je šejh Ibn Baz, rahimehullah: „Da li onaj koji se ismijava sa vjerom na način da se izrugava sa bradom ili kraćanjem nogavica, da li se ubraja u djela

nevjerstva?“ pa je odgovorio: „Propis se razlikuje po tome ukoliko je njegova namjera da se ismijava sa vjerom i u tom slučaju je otpadništvo, kao što je rekao Uzvišeni: ***A ukoliko ih upitaš reći će mi smo se samo pričali i zabavljali se. Reci: „Zar se niste Allahu i Njegovim riječima i Njegovom Poslaniku rugali?“ Ne pravdajte se, postali ste nevjernici nakon vašeg vjerovanja.***, a (razlikuje se propis) ukoliko mu je namjera ismijavanja sa dotičnom osobom zbog nekih razloga kao što je njegovo nošenje brade, ili kraćenje nogavica i da smatra kako je tim postupcima prestrog, i da se ismijava sa drugim propisama da u tome pretjeruje ili u tome popušta, a zna da je vjera tako naredila, s tim da mu nije cilj ismijavanje sa vjerom, već se ismijava sa dotičnom osobom i njegovim kraćenjem nogavica i sl. Ali ukoliko bi mu namjera sa time bila da se ismijava time vjera i da je manjkava, u tom slučaju je djelo otpadništva, da nas Allah sačuva.“

Pa je čovjek dodao na pitanje: „A ako taj kaže: „Ja to činim kako bi se nasmijali i zabavljali.““ Pa je šejh odgovorio: „To nije dozvoljeno i to je djelo velikoga grijeha i dovodi onoga koji ga čini u veliku opasnost, a ukoliko mu je namjera ismijavanja sa vjerom onda je djelo nevjerstva.“ Završen citat.

Fetava eš-Šejh Ibn Baz, 28/365-366.

Tako da na osnovu ovoga kažemo:

Ukoliko je onaj koji rekao taj govor ismijavao se sa rukjom, u tom slučaju je to djelo nevjerstva jer je

ismijavanje sa Kur`anom. A ukoliko je imao namjeru da se ismijava sa osobom i da on nije dostojan za učenje rukje, ili da tvrdi da liječi rukjom a u stvarnosti to nije tako, u ovom slučaju se ubraja da je to ismijavanja sa samom osobom i ne ubraja se u djela nevjerstva već velikog grijeha koji je strogo zabranjen.

A ukoliko bi tvrdio da nije imao namjeru ismijavanja već kako bi oraspoločio i zabavljali se u tom slučaju je isto u velikoj opasnosti i nema mjesta za takve šale u ovakvim pitanjima.

A Allah najbolje zna.